

Letní úterní sestry

Německá prozaička Monika Peetzová se před skoro patnácti lety proslavila knížkou Úterní ženy o pěti přítelkyních, které se vydají na svatojakubskou pouť. Svěže napsaný příběh o sebeobjevování a překonávání osudu navíc v době, kdy chození do Santiaga de Compostela ještě nebyla taková móda, si okamžitě získal své čtenáře, autorka napsala ještě další knihy o této partě. Její nová kniha Letní sestry rozvíjí podobný model, čtyři sestry se po letech setkávají v nizozemském letovisku u Severního moře, kam je pozvala jejich ovdovělá matka. Kromě barvitě vylíčeného prostředí tu ožívají vzpomínky a dávné radosti i animozity a ublíženosti. Rozdílné sestry znovu hledají cestu k sobě navzájem. A také k matce, jež je hodně svérázná. Je to obratně napsaný román, ale žádné zásadní hlubiny nevykazuje, hlavní zápletky i její vyústění jsou trochu obehnané. Ale autorka má smysl pro živý dialog a kniha se dobře čte. I když v závěru přinese tragické zjištění, dostane se čtenáři žádané naděje, že i ta nejhorší situace se dá proměnit v pozitivum. Tak proč si v dnešním nehezkém světě nedopřát něco optimistického? **Jana Machalická**